

نشریات ناشنویان در غرب^۱

ژرومه دی. شاین
ترجمه لقمان سرمدی

نمود؛ این نشریه از ابتدا در محل مدرسه مرکزی ناشنویان نیویورک بود. بعدها باکوس از تمهیدات قانونی مناسب برای ارسال نشریه به ناشنویان ایالات دیگر از طریق پست بهره‌مند شد.

در ۱۸۶۰ انتشار ماهنامه راهنمای گالودت و رفیق ناشنویان آغاز شد. این ماهنامه، نخستین نشریه‌ای بود که منحصرأ به خوانندگان ناشنوا اختصاص داشت و ویلیام ام. چمبر لین سردبیری آن را بر عهده داشت. چاپ این نشریه در بوستون صورت می‌گرفت. نشریه مزبور، به عنوان ارگان رسمی انجمن ناشنویان گالودت نیوانگلند فعالیت می‌کرد.

حدوداً در ۱۸۷۰ بود که هنری سی. رایدر اقدام به انتشار نشریه ناشنویان کرد. این نشریه، نخستین هفته نامه خبری جامعه ناشنویان بود. بعدها مدرسه ناشنویان نیویورک مسئولیت انتشار آن را بر عهده گرفت. ملویل بالارد، جان بی. هاچکس، جوزف پی. پارکینسون و جیمز دنیسون از نخستین کسانی بودند که اقدام به انتشار نخستین نشریه و مجله ادبی ناشنویان به نام سایلنت ورکر نمودند. از این مجله استقبال چندانی نشد و پس از پنج سال، انتشار آن متوقف شد.

در ۱۸۹۴ ا.اچ. رجنز برگ در شیکاگو اقدام به انتشار نشریه مظهر ملی کرد. در میان کارکنان نشریه، نویسندگان برجسته ناشنوا از جمله روبرت پی. مک گرگور، جیمز اچ. کلاود، جی شویلر لانگ، جورج دبلیو. ودیتز و جیمز ای. گالاگر حضور داشتند. با اینکه شمارگان نشریه به ۱۲۰۰ نسخه رسید، پس از دو سال با کاهش شمارگان مواجه شد.

در ۱۸۸۷ مجله سایلنت ورکر در مدرسه ناشنویان نیوجرسی منتشر شد. در ۱۹۲۹ انتشار آن متوقف شد، اما بار دیگر در ۱۹۴۸ به عنوان ارگان رسمی انجمن ملی ناشنویان فعالیت خود را از سر گرفت. سردبیران متعددی، مسئولیت این مجله را بر عهده داشته‌اند، از جمله: بیل آر. وایت، لوئل اف. شرایبر و بایرون بی. برنز. در ۱۹۴۹ جس ام. اسمیت، نایب رئیس انجمن ملی ناشنویان و آموزگار مدرسه ناشنویان تنسی، سردبیری نشریه را بر عهده گرفت.

در ۱۹۶۴ نام این نشریه به ناشنویان آمریکا تغییر یافت و در ۱۹۸۰ دفتر مرکزی انجمن ملی ناشنویان در میلند، مسئولیت سردبیری آن را به عهده گرفت. همچنین انجمن ملی ناشنویان در ۱۹۷۹ شروع به انتشار روزنامه‌ای به نام نابودکستر نمود.

در ۱۹۲۹ نشریه شهروند ناشنویان آمریکا منتشر شد، یعنی همان سالی که انتشار سایلنت ورکر متوقف شد. سردبیری نشریه را روی بی. کانکلینگ بر عهده داشت و در اوهاو چپ و منتشر می‌شد. انتشار این نشریه در ۱۹۴۲ متوقف شد. در ۱۹۳۷، لئولویس، ناشر و رئیس انجمن ناشنویان تگزاس، انتشار مدرن سایلنت را آغاز کرد. این نشریه از کیفیت بالایی برخوردار بود و در طراحی آن از

یوهان گوتنبرگ با اختراع دستگاه چاپ در سال ۱۴۰۰ به ناشنویان کمک بیشتری کرد زیرا ناشنویان برای مبادله و ارتباطات، به این صنعت، بیشتر از دیگر قشرها نیاز داشتند. در قرن هجدهم، که انتشار مجلات به شکل امروزی آن آغاز شد. این پدیده، کارایی صنعت چاپ و نشر را توسعه داد. ناشنویان نیز با استفاده از هر دو پدیده، پیشرفت‌های قابل توجهی به دست آوردند. توسعه صنعت چاپ و تولید مجله در میان ناشنویان، پیامدهای بسیاری را به همراه داشت؛ از جمله به اقتصاد مراکز ناشنوایی، تحکیم و گسترش روابط در جامعه ناشنوایی، اطلاع‌یابی از فرهنگ، دانش، رخدادها و اطلاع‌رسانی کمک کرد.

به دلیل زمینه‌هایی که در جامعه آمریکا بیش از دیگر مناطق جهان وجود داشت، ناشنویان این کشور بیش از دیگران از این امکانات استفاده کردند. مدیریت آموزشی ناشنویان در این کشور، از دوره متوسطه، ناشنویان را با چاپ و نشر، روزنامه‌نگاری و تولید نشریه آشنا می‌ساخت. از این‌رو، نشریات گوناگونی که دانش‌آموزان در این مقطع عرضه کردند، در بایگانی مجلات، موجود است.

نشریات دانش‌آموزی

بسیاری از مدارس با دسترسی به صنعت چاپ، از تجربیات دانش‌آموزان خود به صورت‌های گوناگون استفاده کردند و شروع به انتشار نشریات ادواری کردند. ابتدا بیشتر نشریات ادواری در شکل و اندازه روزنامه، و سپس در قطع مجله‌های امروزی منتشر می‌شدند. بسیاری از آن‌ها در ابتدا به صورت ماهانه منتشر شدند؛ اما با گسترش و ارتقای مهارت‌های دانش‌آموزان، توانایی خود را افزایش دادند. در دهه ۱۸۹۰ دست کم سه مدرسه اقدام به انتشار روزنامه می‌کرد و بالغ بر سی هفته نامه منتشر می‌شد.

همین نشریات مدرسه‌ای، موجبات گسترش مهارت‌های نویسندگی را فراهم کردند و فرصتی را پدید آوردند که دانش‌آموزان شروع به نوشتن مطالب کنند و به واسطه دیدن نام خود در نشریات و مجلات، اشتیاق‌شان برای نویسندگی بیشتر شود. برخی از همین دانش‌آموزان بعدها نویسندگان، سردبیران و روزنامه‌نگاران برجسته‌ای شدند.

نشریات جامعه ناشنویان

لوی باکوس، دانش‌آموخته مدرسه ناشنویان آمریکا، از شاگردان لورنت کلرک، از این حیث که نخستین روزنامه تخصصی و حرفه‌ای جامعه ناشنویان را راه‌اندازی کرد، قابل تحسین است. او سردبیر و صاحب امتیاز هفته نامه کاناجوهاری رادی بود.

وی شروع به انتشار ستون خبری مورد علاقه شهروندان ناشنوا

۱. متن انگلیسی این مقاله در دایرةالمعارف زیر آمده است:

Cleve, John V. Van, Editor in Chief, Gallaudet Encyclopaedia of Deaf People And Deafness, New York, McGraw-Hill Book Company, 1986.

این متن توسط لقمان سرمدی ترجمه و در دانشنامه ناشنویان آمده است.

با جامعه ناشنوایان و کارشناسان مربوط، تأثیرگذاری آن‌ها بر امور اجتماعی- سیاسی ناشنوایان قابل توجه بوده است. در واقع، این نشریات افزون بر اطلاع‌رسانی، مجال و فرصتی را برای سازمان‌دهی رویدادهای آینده به وجود آورده‌اند. برای نمونه، همین گفت‌وگوها بود که منجر به سازمان‌دهی دوباره در مدیریت انجمن ملی ناشنوایان در اواخر دهه ۱۹۵۰ شد و مبنای سازمان‌دهی دوباره آن را ۱۹۶۲ و ۱۹۶۴ فراهم ساخت. نشریاتی همچون ناشنوایان آمریکا، عمدتاً به وسیله ناشنوایان منتشر می‌شوند. بیشتر مطالب به نوعی با جامعه ناشنوایان مرتبط است؛ از مقالات فلسفی و گزارش‌های علمی تا خبرهایی در ارتباط با مسابقات زیبایی، همایش‌های اجتماعی و رویدادهای ورزشی.

طبقه بندی و دسته بندی

نشریات ادواری عمده را، که به نوعی با شنوایی و ناشنوایان مرتبط‌اند، می‌توان به چهار عنوان کلی دسته‌بندی کرد.

- نشریاتی که به موضوعات و مسائل مرتبط به ناشنوایان می‌پردازند، از جمله مسائل و موضوعات اجتماعی- سیاسی و کارآفرینی یا نوآوری. در این بخش، معتبرترین نشریات و مجلات عبارت‌اند از: فرات و ناشنوایان آمریکا. این دو نشریه که به ترتیب، نمایندگی انجمن ملی برادری ناشنوایان و انجمن ملی ناشنوایان را بر عهده دارند. باید در حوزه مورد علاقه خود، با بسیاری از نشریات ایالتی و محلی همکاری کنند.

بدون شک، هر سازمانی که به بعد اجتماعی زندگی ناشنوایان می‌پردازد، یک نشریه ادواری دارد که به صورت خبرنامه و یا مجله‌ای وزین و معتبر منتشر می‌شود.

- ارتباطات شناسی، اصطلاحی است که وندل جانسون آن را پیشنهاد کرد. وی شخصیت برجسته‌ای است که در رشد و گسترش تخصص‌های مرتبط با گفتار و شنوایی در آمریکا نقش مؤثری داشته است. او با این اصطلاح، درصدد بیان تمامی رویکردها و نگرش‌های موجود در رشته‌های صوت شناسی، شنوایی شناسی، زبان شناسی، گویش شناسی، آموزش استثنایی، آسیب شناسی گفتاری و سایر رشته‌های مرتبط با ارتباطات انسان و عوامل مخل این ارتباطات بوده است. تمامی نشریات و مجلاتی که به نوعی به موضوع مختل شدن روابط انسانی در اثر شنوایی می‌پردازند، در این بخش جای می‌گیرند.

از جمله نشریات ادواری که در این بخش جای می‌گیرند، می‌توان به نشریات زیر اشاره کرد: سالنامه‌های گوش، حلق و بینی شناسی، آرشیوهای گوش و حنجره شناسی، آشا و ادسیبل، نشریه آموزشی شنوایی و شنوایی شناسی، گوش و شنوایی، نگرش ارتباط، نشریه پژوهش‌های ارتباطات انسانی، نشریه انجمن صوت شناسی آمریکا، نشریه کمک شنوایی.

- نشریات آموزشی؛ با توجه به تعدد نشریات و مجلاتی که در زمینه آموزش ناشنوایان فعالیت می‌کنند، می‌توان به اهمیت و تأثیر آن در زندگی ناشنوایان پی برد. نشریات و مجلات مهمی که با آموزش ناشنوایان سر و کار دارند، عبارت‌اند از: سالنامه ناشنوایان آمریکا، نشریه وابسته به انجمن مربیان ناشنوایان کانادایی و مبتلایان اختلالات شنیداری، نشریه تخصصی آموزش زبان انگلیسی به ناشنوایان و نشریه والتاریو بو.

توان‌بخشی را هم باید در کنار مقوله آموزش و تحصیل لحاظ کرد. با این حال در آمریکا ساختار اجتماعی و بهزیستی جامعه، از جایگاه مجزا و جداگانه‌ای برخوردار است و به ارائه خدمات به بزرگسالان ناتوان، به ویژه ناشنوایان اختصاص دارد. از این رو، بخشی از نشریات

و مجلات ویژه ناشنوایان را می‌توان در این بخش جای داد؛ از جمله: ای. سی. دی. دی. اکشن، نشریه توانبخشی آمریکا، نشریه توانبخشی ناشنوایان، نوشتگان توانبخشی و روانشناسی توانبخشی.

تنها نشریه‌ای که منحصراً به موضوع توانبخشی ناشنوایان می‌پردازد. نشریه توانبخشی ناشنوایان است که در ۱۹۶۶ به عنوان ارگان رسمی مددکاران حرفه‌ای توانبخشی که با ناشنوایان سر و کار داشتند، شروع به فعالیت کرد. سازمانی که اقدام به انتشار این نشریه نمود، انجمن ناشنوایی و توانبخشی آمریکا نام داشت.

خدمات چکیده نویسی

انفجار اطلاعات، موجبات گسترش روز افزون خدمات چکیده نویسی را فراهم ساخته است. امروزه خوانندگان برای یافتن مطالب مورد نظر خود، نیاز به کمک و خدمات خاصی دارند و بیشتر محققان و پژوهشگران با چنین مسأله و مشکلی مواجه‌اند؛ آنها برای یافتن بخش‌ها و مطالب مورد نظر خود و جدا کردن آنها از سایر بخش‌ها با این معضل روبرو هستند.

از همین رو، ارائه خدمات ویژه در زمینه چکیده نویسی و استخراج اطلاعات مورد نیاز، شکل گرفت. در ۱۹۶۰ دانشکده گالودت و انجمن گفتار و شنوایی و آمریکا اقدام به تأسیس شرکت نشریات شنوایی گفتاری ناشنوایان نمودند. این شرکت، از کمک‌های اعطایی اداره بازپروری شغلی و حرفه‌ای مرکزی، برای چاپ و نشر دی. اس. اچ. ابسترکتس استفاده کرد که فصلنامه‌ای است حاوی چکیده‌های منابع مربوط به شنوایی، گفتار و شنوایی.

سردبیران نخستین شماره این فصلنامه، که در اکتبر ۱۹۶۱ کامل شد، عبارت بودند از: استفن پی. کویگلی و ژرومه دی. شاین.

در این فصلنامه، خلاصه مقالات و چکیده‌هایی از مطالب و مندرجات نشریات تخصصی، بدون ارائه هر گونه تحلیلی، به چاپ می‌رسید. در واقع تنها نقش و کارکرد نشریه، اطلاع‌رسانی بود. از این رو، از ارائه هر گونه تحلیل و نقد درباره مطالب انتشار یافته خودداری می‌شد. البته در این زمینه، یعنی ارائه خلاصه و چکیده مقالات، نشریات متعددی دیگری نیز در کنار پایگاه‌های اطلاع‌رسانی رایانه‌ای فعالیت می‌کنند.

این نشریات عبارت‌اند از: چکیده مقالات ویژه مددکاران اجتماعی، چکیده مقالات و کتابشناسی ویژه رشد کودک، چکیده مقالات ویژه آموزش و پرورش استثنایی، چکیده مقالات مربوط به عقب‌ماندگی ذهنی، چکیده مقالات روانشناسی، پایگاه‌های اطلاعاتی مربوط که به ارائه خدمات رایانه‌ای در این زمینه می‌پردازند، عبارت‌اند از: مرکز اطلاعات تحقیقات آموزشی و مرکز اطلاعات روانشناسی و روانپزشکی.

دیگر مناطق جهان

فعالیت ناشنوایان در زمینه روزنامه‌نگاری و انتشار مجله، در همه مناطق جهان، کم و بیش وجود دارد. در ایران از قدیم نشریات متعددی را منتشر کرده‌اند. هم اکنون شکست سکوت به همت گروهی از ناشنوایان مشهد منتشر می‌شود. کانون ناشنوایان ایران هم نشریه‌ای به صورت جزوه در سطح محدود منتشر می‌کند. گویا اولین کسی که در ایران نشریه برای ناشنوایان تأسیس کرد جبار باغچه‌بان بود.